„da ommeti näme, kus Jummal wottab ár-
„rapúhkida keik wee-pissarad meie silmist.
„Tulle, laps Liso! nutta minno rinnul —
„Willemi suggu selts nuttab meiega. Agga
„Liso ei kuulnud egga näinud, kui watis úksi
„silmi Willemit takka.“

Siis útles kegi: „nüüd ma nään, mis ói-
„ge innimenne maksab! Sest olleks ta kur-
„ja wisiga olnud, siis úkski ei olleks temmast
„luggu piddand, ja meel olleks weel hea, et
„nisuggune láhháb; agga tedda meie mälle-
„tame, kunni ellame; ja tahhame ka Lisut
„meles piddada.“

Siis láks emma Liso jure, ja útles:
„kas láhhán moisa palluma, et sa meie per-
„resse jääd? — tahhad Marri assemele tul-
„la? kohhe wottame sind tütriks wasto!“
Ja Liso kostis: „ei ma ka maialt rahho
„leia — „Meie praua ei kela sedda mitte,“
hakkas emma jälle räkima, sest temma mur-
„retseb isse Willemi pärrast.“ — Läks ka
moisa, ja olli ka nenda kui ta arwas: wan-
na praua silmad ollid wet täis, tedda nág-

gemas, ja kohhe anti Lisut Marri assemele,
emmaga seddawisi jutto aiades: „min-
„no al nemmad keik on ülleskaswanud,
„sepärrast on nemmad, kui mo en-
„nese lapsed minno ees — agga, kes
„ommeti woib parrata! ehk kes se teine
„minnia piddi ollema? — mo ennese poia
„poeg, kedda ma emma sülest ollen kaswa-
„tanud, on wäe peal; ja ma ollen jo mitto
„kord temma pärrast nutnud. — Siiski,
„eks se so süddant jälle römusta, et keik so
„poia minnemist kahhetsewad? Temmasug-
„guse mehhe kässi kussagi sandiste ei woi
„käia. — Olgo innimenne, kes tahtes, kes
„heaga ei kule, peab kurjaga kuulma —
„agga, kel koddunt jo head wisid, siis ikka
„lotus römustab.“ — Jummala waim juh-
„hatago tedda, ja römustago meid! üt-
les emma, ja läks, tännades Liso pär-
rast, árra.

Nüüd piddid esmalt Marri pulmad kog-
gone waikselt sama petud Agga issa útles:
„liig murretseminne näitab, nago törguks